

Személyes beadvány

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: 1V/271-0/2014	
Érkezett: 2014 FEBR 11.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 0 db	<i>[Handwritten signature]</i>

SZEMÉLYESEN KÉZBESÍTVE!

T.
Magyarország Alkotmánybírósága részére!
1015 Budapest, Donáti u. 35-45.
1535 Budapest, Pf. 773.

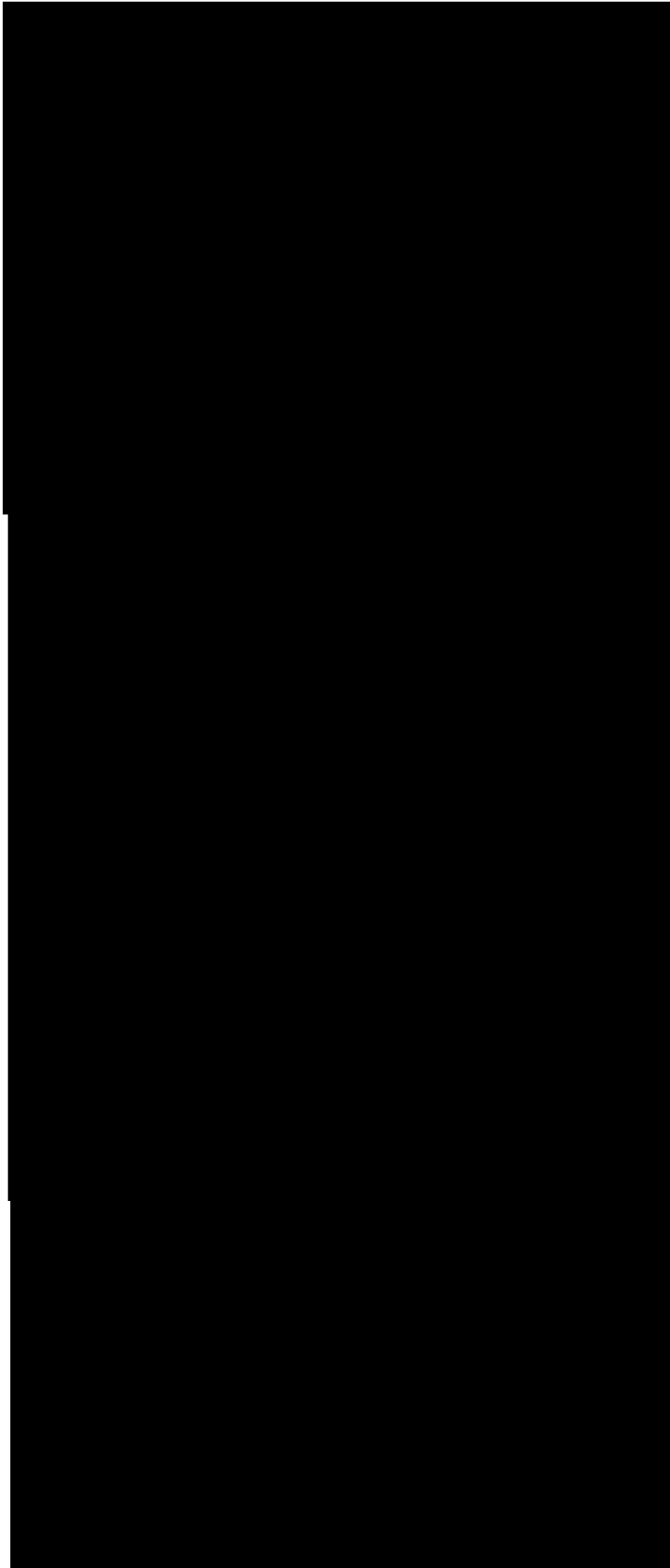
Budapest, 2014. február 11.

Tárgy: Az Sztj. 89.§ (11), (11a) és (11b) bekezdéseit, és 111/F.§-át érintő alkotmányjogi panasz

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott érintett jogosultak, mint indítványozók, a panaszt a beadványhoz csatolt aláírási íveken aláírva,

név/ jogi személy neve és érintett jogosulti minősége	lakóhely/ jogi személy székhelye	jogi személy szervezeti képviselőjének neve, beosztása	a panaszlott jogszabályhellyel való érintettsége
[REDACTED]	[REDACTED]	-	Sztj. 89.§ (11), (11a), (11b) 111/F.§
[REDACTED]	[REDACTED]	-	
[REDACTED]	[REDACTED]	-	Sztj. 89.§ (11), (11a), (11b) 111/F.§
[REDACTED]	[REDACTED]	-	Sztj. 89.§ (11), (11a), (11b) 111/F.§
[REDACTED]	[REDACTED]	-	Sztj. 89.§ (11), (11a), (11b) 111/F.§

	Szjt. 89.§ (11), (11a), (11b) 111/F.§
	Szjt. 89.§ (11), (11a), (11b) 111/F.§
	Szjt. 89.§ (11), (11a), (11b) 111/F.§
	Szjt. 89.§ (11), (11a), (11b) 111/F.§
	Szjt. 89.§ (11), (11a), (11b) 111/F.§
	Szjt. 89.§ (11), (11a), (11b) 111/F.§
-	Szjt. 89.§ (11), (11a), (11b) 111/F.§
	Szjt. 89.§ (11), (11a), (11b) 111/F.§

Szjt. 89.§ (11a), (11b) 111/F.§

az Alaptörvény 24. cikkének (2) bekezdés c) pontjában nevesített, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény ("Abtv.") 26. § (2) bekezdésében meghatározott alkotmánybírói hatáskör és az Abtv. 26. § (2) bekezdésében foglalt indítványozói jogosultság alapján, az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztjük elő.

KÉRELEM

Kérjük a T. Alkotmánybíróságot:

szíveskedjen megállapítani, hogy a szerzői jogról szóló 1999.évi LXXVI. törvény

●89.§ (11) bekezdésének a 2013. CLIX. törvény 18. § (2) bekezdésével megállapított – alábbi szövegrésze: „(11) ... „A támogatási politika kulturális célú felhasználásról szóló rendelkezéseinek összhangban kell állniuk a Nemzeti Kulturális Alapról szóló törvényben meghatározott támogatási célokkal. A közös jogkezelő szervezet kulturális célra az NKA számára történő átadással, a Nemzeti Kulturális Alapról szóló törvénnyel összhangban, a támogatási politika figyelembevételével használja fel a (8) és a (10) bekezdésben meghatározott bevételeit. A közös jogkezelő szervezet a (8) és a (10) bekezdésben meghatározott - a tárgyétvet megelőző - bevételeinek a kulturális célú felhasználásra szánt hányadát az éves beszámoló elfogadását követő 60 napon belül adja át az NKA számára.”

● teljes (11a) bekezdése: „(11a) A 20. és 21. §-ban meghatározott díjkból származó bevétel 25%-át a jogosultak érdekében kulturális célra kell felhasználni. A 20. és 21. §-ban meghatározott díjakat megállapító közös jogkezelő szervezet köteles az e bekezdés szerinti összeget kulturális célra az éves beszámoló elfogadását követő 60 napon belül az NKA számára átadni. Az

NKA az átvett összeget a Nemzeti Kulturális Alapról szóló törvényben foglalt támogatási célokra használja fel a 20. § (4)-(5) és 21. § (6) bekezdésben meghatározott jogosulti csoportok javára.”, valamint

●teljes (11b) bekezdése:”A (11a) bekezdés alkalmazását és az abban előírt átadási kötelezettséget nem érinti, ha a közös jogkezelő szervezet a 20. és 21. §-ban meghatározott díjakból származó bevételére is alkalmazza a (8), (10) és (11) bekezdést. A (11) bekezdésben meghatározott bevételi hányadok számítása során a 20. és 21. §-ban meghatározott díjakból származó teljes - a (11a) bekezdés szerint átadott összeggel nem csökkentett - bevételt kell figyelembe venni”.

●teljes 111/F. § -a: „(1) E törvénynek a szellemi tulajdonra vonatkozó egyes törvények módosításáról szóló 2013. évi CLIX. törvénnyel megállapított 89. § (11) és (11b) bekezdésében foglaltakat az NKA számára 2014. január 1-jét követően átadott bevételekre kell alkalmazni.

(2) E törvénynek a szellemi tulajdonra vonatkozó egyes törvények módosításáról szóló 2013. évi CLIX. törvénnyel megállapított 89. § (11a) bekezdésében foglaltakat első alkalommal a 2013. évben beszedett bevételekre kell alkalmazni. A közös jogkezelő szervezet által a 20. és 21. §-ban meghatározott díjakból származó, 2013. évben beszedett bevételéből 2014. január 1-jét megelőzően az NKA részére kulturális célú felhasználásra átadott összeget a 89. § (11a) bekezdésében előírt átadási kötelezettség teljesítése során be kell számítani.”

Alaptörvény-ellenes, mivel az Alaptörvény XIII. cikkébe, továbbá az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésébe ütközik; és erre tekintettel

az Sztj. felsorolt rendelkezéseit (89.§ (11) bekezdés megjelölt szövegrésze, (11a) és (11b) bekezdések, 111/F.§) az Abtv. 41. § (1) bekezdése alapján **megsemmisíteni szíveskedjen.**

Indítványozzuk továbbá, hogy a T. Alkotmánybíróság Magyarország Alaptörvénye 24. cikk (4) bekezdése alapján a felülvizsgálni kért jogszabállyal fennálló szoros összefüggés alapján vizsgálja meg az Sztj. 89.§ (11) bekezdése 2013. december 31.-ig hatályban volt alábbi szövegét is, és e szöveg alábbiakban megjelölt szövegrészeinek alkotmányellenességét is szíveskedjen megállapítani:

(11) (...) *A legfőbb szerv döntése alapján a (10) bekezdésben meghatározott bevételből a jogosultak érdekében történő felhasználásra szánt összeg 70%-át a jogosultak érdekében kulturális célra kell felhasználni. (...)*

Kérelmünk és a szoros összefüggésre alapított indítvány tartalmilag arra irányul, hogy az Szjt. 89.§ (11) bekezdése az alábbi szöveggel maradjon hatályban:

„(11) A (8) bekezdésben meghatározott bevétel legfeljebb 25%-a, a (10) bekezdésben meghatározott bevétel legfeljebb 10%-a használható fel a jogosultak érdekében; erről a legfőbb szerv kizárólagos, nem átruházható hatáskörében esetileg dönt az alapszabályával és a felosztási szabályzat ilyen célú felhasználásra vonatkozó előírásaival (támogatási politika) összhangban.”

A megsemmisíteni kért jogszabályi rendelkezések a szellemi tulajdonra vonatkozó egyes törvények módosításáról szóló 2013. évi CLIX. törvény 34.§ (2) bekezdése alapján 2014. január 1-jén lépnek hatályba, azonban az itt említett törvény 23.§-val megállapított Szjt. 111/F.§ alapján 2013-ban beszedett jogdíjakat is érintenek.

A jelen alkotmányjogi panasz **megfelel** az Abtv. 26. § (2) bekezdésében, valamint az Abtv. 29-31. §§-aiban meghatározott **befogadhatósági feltételeknek**. A befogadhatósági feltételeknek való megfelelés részletes ismertetését a jelen beadvány 3. pontja tartalmazza.

Kérjük, hogy a T. Alkotmánybíróság az eljárást **oron kívül** szíveskedjen lefolytatni. A soronkívüliség iránti kérelmünk indokait a 4. pont tartalmazza.

Az Szjt. megsemmisíteni kért szabályai a tulajdonelvonással azonos hatású (intézkedést vezetnek be. Emiatt sértik az érintettek Alaptörvényben biztosított jogait (tulajdonhoz való jog), és a jogbiztonságot (szerzett jogok védelme, visszamenőleges hatályú jogalkotás tilalma, a jogalkotási eljárás szabályainak a megkerülése).

Az Alkotmánybíróság gyakorlata, hogy nem a módosító rendelkezéseket megállapító és hatályba léptető, hanem a módosított rendelkezéseket magába foglaló (inkorporáló) jogszabály rendelkezéseit vizsgálja.¹ A jelen esetben a hatályba léptetőnek minősülő rendelkezések (111/F.§) nem választhatók el a módosító szabályokat inkorporáló Szjt. 89.§ (11), (11a) és (11b) bekezdésektől.

INDOKOLÁS

1. A JOGSZABÁLYI HÁTTÉR

1.1 A jogdíjak jogosultak érdekében, jogdíjfelosztástól eltérő célra történő felhasználásának magánjogi szabályozása

¹ 8/2003. (III. 14.) AB határozat, ABH 2003, 74, 81.

Sok évtizedes hagyomány, hogy az alkotó- (és előadó) művész jogosultak bizonyos jogdíjak meghatározott hányadát, a zeneszerzők –és zeneszövegírók esetében 10%-t ún. szociális és kulturális célra használják fel. A hagyományok például a jelenleg nyilvántartásba vett zenei és irodalmi közös jogkezelő szervezet, az Artisjus Magyar Szerzői Jogvédő Iroda Egyesület (a továbbiakban: Artisjus) 1951. év végéig működött közvetett jogelődjéig (MARS Szövetkezet) nyúlnak vissza. A kezdetektől az Sztj. 2011. évi CLXXIII. törvénnyel történt módosításáig a szociális-kulturális célú felhasználásnak magánjogi jogalapja volt. (E felhasználás magánjogi jogalapon valósul meg Európa legtöbb országában ma is.) A magánjogi jogalap azt jelenti, hogy a közös jogkezelő szervezet megbízói a közös jogkezelési megbízási, tagjai a tagsági megbízási, és külföldi közös jogkezelő szervezetek az ún. kölcsönös (vagy egyoldalú) képviseleti megbízási szerződéseikben hozzájárulnak ahhoz, hogy a megbízott közös jogkezelő szervezet a beszedett jogdíjak egy részét – általában 10%-t – saját jogosultjaik (tagjaik és megbízóik) szociális, illetve kulturális támogatására fordítsa. E hozzájárulások a felhasználás módját nem korlátozzák, azt rábízák a megbízott közös jogkezelő szervezet belső szabályozására. A hozzájárulás nem minden jogdíj-fajtára terjed ki, az ún. mechanikai (többszörözés fejében járó) jogdíjakból az említett célokra levonások nem hajthatók végre, és léteznek olyan külföldi jogosulti hozzájárulások is, amelyek a levonás mértékét 10%-nál alacsonyabban határozzák meg.

A kölcsönösen megengedett és széles körben elterjedt szociális-kulturális célú felhasználás indokai a legáltalánosabban:

- az alkotói életpálya sajátosságai,
- az alkotói repertoárok felhasználásának műfajtaéhoz, a mű jellegéhez, a művészeti irányzatok és a divat, valamint a befogadó közönség változásához igazodó mértéke,
- a felhasználás sajátos életciklusai.

Az első körbe tartozik, hogy a szerzők tipikusan munkaviszonyban nem álló, szellemi „szabadúszók”, akiknek az alkotói tevékenysége nem hasonlítható a munkaviszonyban vagy munkavégzésre irányuló más jogviszonyban foglalkoztatottak szabályozott, utasításhoz kötött tevékenységi ritmusához, azaz az alkotói tevékenység sem mennyiségi sem minőségi szempontból nem egyenletes, és nem irányított (vö: a művészet szabadsága).

Az sem tudható, hogy az alkotói tevékenység meddig tart, az egy esetleges megszűnés esetén megújul-e.

A második és a harmadik körben említett tényező lényege az, hogy egy mű kulturális értéke nem mindig igazodik a felhasználás mértékéhez (pl. kortárs komolyzene, dzsessz, folklór feldolgozás), és a népszerű, széles körben felhasznált könnyűzenei alkotások „forgalma”, népszerűségük élettartama is kiszámíthatatlan.

E tényezőkre, és még számos, ezekre épülő körülményre építve alakították ki a közös jogkezelő szervezetekbe tömörült alkotók a szociális és kulturális támogatásaik rendszerét. A rendszer alap gondolata a szolidaritás: az a gondolat, hogy az alkotók a

felhasználás alapján járó egyéni jogdíjaik egy részéről az alkotói közösség hosszú távú szociális és kulturális érdekeinek előremozdítása végett lemond. A zenei és irodalmi szerzők által hazánkban kialakított rendszer egyik elsőrendű szempontja az alkotó életművének belső, tehát az alkotói közösség tagjai által történő értékelése. A további, számos szempont közül ki kell emelni a kulturális értékek közönséghez eljuttatásának, tehát egyes „projekteknek” (koncert, hangfelvétel kiadása stb.) támogatását, és a szociálisan rászorult idős szerzők, és jogutódok segítségét. A közös jogkezelő szervezetek vagy a felosztási szabályaik, vagy e tárgyról szóló sajátos belső szabályaik keretében, vagy e célra létrehozott jogi személy (tipikusan: alapítvány) útján szabályozzák és nyújtják a szociális-kulturális támogatást. (E szempontok megismerhetők például az Artisjus Támogatási Politikájából: http://artisjus.hu/_userfiles/file/egyesulet/szabalyzatok/tamogatasi_politika_hatalyos.pdf)

Vannak olyan európai országok, ahol a szerzők érdekében történő felhasználásnak jogszabályi alapja is van, sőt, ezt a jogszabály az alkotói/előadóművészi közös jogkezelő szervezeteknek elő is írja (pl. Ausztria). Alappal állítható, hogy a jogdíjak egy részének (tipikusan: 10%) a szerzők érdekében való felhasználása ma már az alkotói/előadóművészi közös jogkezelő szervezetek egyik funkcionális ismérve.

Például az Artisjus magánjogi úton az Artisjus Zenei Alapítvány és az Artisjus Irodalmi Alapítvány útján látta el szociális és kulturális funkcióit az Szjt-t módosító 2011. évi CLXXIII. tv. hatályba lépésig. Hasonlóképpen jár el a Filmjus Alapítvány. Mára az 1.2.-ben említett jogszabály hatására e tevékenység a szociális funkciók ellátására szorult vissza.

1.2. A jogosultak érdekében történő felhasználás első törvényi szabályozása

Az Szjt. törvényi alapot is teremtett a jogdíjakból levont legfeljebb 10%-os rész szociális-kulturális célú felhasználásának. Az Szjt. jelen panasz és szoros összefüggésre alapított indítvány szempontjából releváns szabálya (az ügyben nem alkalmazandó szövegrészt kihúztuk) a következőképpen rendelkezett:

Szjt. 89.§ (11) A (8) bekezdésben meghatározott bevétel legfeljebb 25%-a, a (10) bekezdésben meghatározott bevétel legfeljebb 10%-a használható fel a jogosultak érdekében; erről a legfőbb szerv kizárólagos, nem átruházható hatáskörében esetileg dönt az alapszabályával és a felosztási szabályzat ilyen célú felhasználásra vonatkozó előírásaival (támogatási politika) összhangban. A legfőbb szerv döntése alapján a (10) bekezdésben meghatározott bevételből a jogosultak érdekében történő felhasználásra szánt összeg 70%-át a jogosultak érdekében kulturális célra kell felhasználni. A szervezet támogatási politikáját és a bevételnek a jogosultak érdekében történő felhasználására vonatkozó döntését - a kultúráért felelős miniszter véleményének kikérését követően - a Hivatal javaslatára az igazságügyért felelős miniszter hagyja jóvá. A közös jogkezelő szervezet kulturális célra a Nemzeti Kulturális Alap számára történő átadással - az átvétel tárgyában kötött megállapodás és a jóváhagyott támogatási politika rendelkezései szerint - használja fel a (8) és a (10) bekezdésben meghatározott bevételeit.

E megoldás lényeges ismérvei a következők (az ismérveket a panasz alapjául szolgáló szabályokból leszűrhető ismérvekkel az 1.3. pont hasonlítja össze):

- szociális célú támogatást csak akkor nyújthat a közös jogkezelő szervezet, ha a jogosultak érdekében felhasználásra szánt összeg 70%-t az NKA útján használja fel,
- a kulturális célú felhasználás az Nemzeti Kulturális Alap (a továbbiakban: NKA) útján történik,
- a kulturális támogatásra fordítható összeg NKA-nak történő átadása jogcíme a közös jogkezelő szervezet és az NKA között kötendő szerződés,
- a kulturális célú felhasználásnak igazodnia kell a KIM miniszter által jóváhagyott Támogatási Politikában lefektetett támogatási célokhoz, és az átadás tárgyában kötött szerződéshez,
- az igazodási kötelezettség miatt a jogdíjbevételek hányadának kulturális célú felhasználására külön testületet (ideiglenes kollégiumot) kellett létrehoznia az NKA-nak,
- a kulturális célú felhasználásról az igazodási kötelezettség és az ideiglenes kollégiumi részvétel útján a jogosultak valójában rendelkezettek,
- a magánmásolási díjak hányadának az NKA-nak történő átadására kötelezést a törvény nem tartalmaz.

E szabályok is alaptörvény-ellenesek (a szoros összefüggésre hivatkozó indítvány okán említjük), ugyanis

- a jogosultak saját szervezeti keretében megvalósítható *szociális* támogatást ahhoz kötik, hogy a közös jogkezelő szervezet átadja a költségvetésnek a *kulturális* támogatásra elkülöníthető magánjogosultakat illető jogdíjakat,
- indokolatlanul meghatározza a szociális és kulturális célra fordítható összegek arányát,
- egy egyesület legfőbb szervének döntése létezését?, érvényességét?, hatályossá válását? (ez sem dönthető el a jogszabályból) miniszteri jóváhagyáshoz köti (ez utóbbi sérelmet a panaszlott jogszabály hatályon kívül helyezi).

Alulírottak csupán azért nem nyújtottak be e jogszabály megsemmisítésére alkotmányjogi panaszt, mert kivárták, hogy az NKA által létrehozott ideiglenes kollégium a jogosultak által elfogadott Támogatási Politikához igazodóan hoz-e támogatási döntéseket (a közös jogkezelő szervezetek képviselői – az NKA-ra irányadó szabályokkal összhangban - nem rendelkeztek szótöbbséggel az NKA által létrehozott ideiglenes kollégiumban). A 2012. évben beszedett és az NKA-nak szerződés alapján átadott jogdíjakból levont összegek első részletére nézve a támogatási döntéseket az ideiglenes kollégium rendben meghozta.

A második részletre vonatkozó pályázati kiírás előtt azonban az NKA az ideiglenes kollégiumot megszüntette (Az NKA Bizottságának 44/2013-as határozata, melyet az EMMI Miniszter 2013. október 2-án hagyott jóvá, ld. <http://www2.nka.hu/pages/ismerteto/jogszabalyok/2013/2013.html#j44>), és ezzel párhuzamosan történt meg az Szjt. e panaszban kifogásolt módosítása is.

1.3. Az Szjt. panasz alapját jelentő módosítása

A 2013. XLIX. törvény 18. § (2) bekezdése állapította meg a panasz tárgyát képező, a fenti kérelemben a megsemmisítés céljából csak részlegesen, itt teljes szöveggel idézett szabályokat (kihúztuk a panasz szempontjából nem releváns szövegrészt).

„Szjt. 89. § (11) A ~~(8) bekezdésben meghatározott bevétel legfeljebb 25%-a~~, a (10) bekezdésben meghatározott bevétel legfeljebb 10%-a használható fel a jogosultak érdekében; erről a legfőbb szerv kizárólagos, nem átruházható hatáskörében esetileg dönt az alapszabályával és a felosztási szabályzat ilyen célú felhasználásra vonatkozó előírásaival (támogatási politika) összhangban. A legfőbb szerv döntése alapján a (10) bekezdésben meghatározott bevételből a jogosultak érdekében történő felhasználásra szánt összeg 70%-át a jogosultak érdekében kulturális célra kell felhasználni. A támogatási politika kulturális célú felhasználásról szóló rendelkezéseinek összhangban kell állniuk a Nemzeti Kulturális Alapról szóló törvényben meghatározott támogatási célokkal. A közös jogkezelő szervezet kulturális célra az NKA számára történő átadással, a Nemzeti Kulturális Alapról szóló törvénnyel összhangban, a támogatási politika figyelembevételével használja fel a (8) és a (10) bekezdésben meghatározott bevételeit. A közös jogkezelő szervezet a (8) és a (10) bekezdésben meghatározott - a tárgyét megelőző - bevételeinek a kulturális célú felhasználásra szánt hányadát az éves beszámoló elfogadását követő 60 napon belül adja át az NKA számára.

„(11a) A 20. és 21. §-ban meghatározott díjakból származó bevétel 25%-át a jogosultak érdekében kulturális célra kell felhasználni. A 20. és 21. §-ban meghatározott díjakat megállapító közös jogkezelő szervezet köteles az e bekezdés szerinti összeget kulturális célra az éves beszámoló elfogadását követő 60 napon belül az NKA számára átadni. Az NKA az átvett összeget a Nemzeti Kulturális Alapról szóló törvényben foglalt támogatási célokra használja fel a 20. § (4)-(5) és 21. § (6) bekezdésben meghatározott jogosulti csoportok javára.”,

(11b) A (11a) bekezdés alkalmazását és az abban előírt átadási kötelezettséget nem érinti, ha a közös jogkezelő szervezet a 20. és 21. §-ban meghatározott díjakból származó bevételére is alkalmazza a (8), (10) és (11) bekezdést. A (11) bekezdésben meghatározott bevételi hányadok számítása során a 20. és 21. §-ban meghatározott díjakból származó teljes - a (11a) bekezdés szerint átadott összeggel nem csökkentett - bevételt kell figyelembe venni”.

111/F. § „(1) E törvénynek a szellemi tulajdonra vonatkozó egyes törvények módosításáról szóló 2013. évi CLIX. törvénnyel megállapított 89. § (11) és (11b) bekezdésében foglaltakat az NKA számára 2014. január 1-jét követően átadott bevételekre kell alkalmazni.

(2) E törvénynek a szellemi tulajdonra vonatkozó egyes törvények módosításáról szóló 2013. évi CLIX. törvénnyel megállapított 89. § (11a) bekezdésében foglaltakat első alkalommal a 2013. évben beszedett bevételekre kell alkalmazni. A közös jogkezelő szervezet által a 20. és 21. §-ban meghatározott díjakból származó, 2013. évben beszedett bevételéből 2014. január 1-jét megelőzően az NKA részére kulturális célú felhasználásra átadott összeget a 89. § (11a) bekezdésében előírt átadási kötelezettség teljesítése során be kell számítani.”

A módosított szabályokat az alábbi táblázat hasonlítja össze a 2014. január 1.-je előtt hatályos szabályokkal (vastag betű jelöli az álláspontunk szerint Alaptörvény-ellenes tartalmat, ideértve a szoros összefüggés okán vizsgálni és megsemmisíteni indítványozott jogszabályi rendelkezéseket is):

szempont	szabály 2013. december 31.-ig	szabályok 2014. január 1-től
levonás mértéke	10%	10%
döntés a levonás és felhasználás általános szabályairól	legfőbb szerv (felosztási szabályzat része-támogatási politika)	legfőbb szerv (felosztási szabályzat része-támogatási politika)
egyedi döntés a jogosultak érdekében történő felhasználásról a támogatási politikával összhangban	legfőbb szerv	legfőbb szerv
támogatási politika – jóváhagyása	KIM hatáskör, SZTNH előkészítése és a kultúráért felelős miniszter jóváhagyása (a panaszlott módosítás hatályon kívül helyezte)	-
támogatási célok	a jogosultak érdekében történő felhasználásra szánt összeg 70%-át a jogosultak érdekében kulturális célra kell felhasználni, azaz 30% használható fel szociális célra	a jogosultak érdekében történő felhasználásra szánt összeg 70%-át a jogosultak érdekében kulturális célra kell felhasználni, azaz 30% használható fel szociális célra (szoros összefüggés okán indítványozzuk a vizsgálatát)
a kulturális célú felhasználás céljai korlátozása	-	A támogatási politika kulturális célú felhasználásról szóló rendelkezéseinek összhangban kell állniuk a Nemzeti Kulturális Alapról szóló törvényben meghatározott támogatási célokkal.
a kulturális célú felhasználás módja	- az átvétel tárgyában kötött megállapodás és a jóváhagyott	a Nemzeti Kulturális Alapról szóló

	támogatási politika rendelkezései szerint	törvénnyel összhangban, a támogatási politika figyelembevételével.
a kulturális célú felhasználásra átadás jogcíme	a Nemzeti Kulturális Alap számára történő átadással az átvétel tárgyában kötött megállapodás (...) szerint	az NKA számára történő átadással (...) A közös jogkezelő szervezet a (...) a tárgyétet megelőző - bevételeinek a kulturális célú felhasználásra szánt hányadát az éves beszámoló elfogadását követő 60 napon belül adja át az NKA számára. (a módosítás miatt kérhető a megsemmisítése)
a kulturális célú felhasználás végrehajtása ²	az NKA a rá vonatkozó szabályok szerint „ideiglenes kollégiumot” hozott létre a közös jogkezelő szervezetek jogdíjbevételeiből átadott összegek felhasználására, a 8 tagú ideiglenes kollégium 4 tagját az érintett közös jogkezelő szervezetek delegálták. A 2012-re az NKA- nak átadott jogdíjrész első részletének a felhasználása ebben a rendben megtörtént.	Az NKA Bizottságának 44/2013-as sz. határozata 2013. október 31.-i hatállyal a közös jogkezelő szervezetek jogdíjbevételeinek felhasználásáról szóló ideiglenes kollégiumot megszüntette. A 77/2013. (XII. 13.) EMMI rendelet a Nemzeti Kulturális Alapról szóló 1993. évi XXIII. törvény végrehajtásáról szóló 9/2006. (V. 9.) NKÖM rendelet módosításáról létrehozta az állandó Zenei Kollégiumot (hatályba lépés napja: 2013. december 16.),

² Az Alaptörvény-ellenesség nem jelezhető, mert nem jogszabályról van szó.

		amely – egyéb erre fordítható források mellett – az e forrásokkal összevegyített közös jogkezelői jogdíjak átadott hányadainak a felhasználásáról is dönteni fog.
magánmásolási jogdíjak 25%-os hányadának elvonása	-	magánmásolási jogdíjak 25%-nak átadása az NKA-nak
visszamenőleges hatály	-	a módosított szabályok a 2013-ban beszedett jogdíjakra is hatályosak
a jogalkotási szabályok megkerülése	³	a módosítást zárószavazás előtti, egyeztetést, véleményezést kizáró módosító javaslat tartalmazta.

2. A PANASZBAN MEGJELÖLT JOGSZABÁLYI RENDELKEZÉSEK ALAPTÖRVÉNY-ELLENESSÉGE

Az Szt. 2014. január 1-től hatályos 89.§ (11) bekezdésének a megjelölt szövegrésze, (11a), (11b), és a hatályba lépést, alkalmazást szabályozó 111/F.§ - a (2) bekezdése révén - **alaptörvény-ellenes**, mert sérti

- a tulajdonhoz való jogot;
- a jogbiztonságot (szerzett jogok védelmének, a visszamenőleges hatályú, valamint a visszaélészerű jogalkotás tilalmának jogállami követelményeit).

2.1 Az Alaptörvény érintett rendelkezései

Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése szerint "*Magyarország független, demokratikus jogállam.*"

³ A szabályokat az Országgyűlés szintén egyeztetés nélkül fogadta el, de a tény ma már irreleváns, bár a szoros összefüggés okán ez is vizsgálat alá vonható.

Az Alaptörvény XIII. cikke szerint pedig "(1) Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár. (2) Tulajdont kisajátítani csak kivételesen és közérdekből, törvényben meghatározott esetekben és módon, teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás mellett lehet."

2.2 A tulajdonjog védelme

A magánmásolási jogdíjak egy hányada elvonásának hatása (Szjt. 89.§ (11a) és (11b) megegyezik, a szociális-kulturális célra való felhasználásra levont 10% 70%-nak elvonása pedig eredményében egyenértékű az Alaptörvény XIII. cikke által tiltott tulajdonelvonással, mert

- az érintett jogosultak között az elvont magánmásolási jogdíjhányad nem osztható fel, holott ez a közös jogkezelésben történő joggyakorlás elsődleges célja, és a tulajdonjogból eredő rendelkezési jog nyilvánvaló gyakorlásának módja, és
- e jogdíjak 7%-a, valamint a szerzők érdekében való felhasználásra elkülönített más, közös jogkezelésben beszedett jogdíjrészek (10%) 70%-a a jogosultak érdekében (kulturális-szociális célra) sem használhatók fel, holott ez a tulajdonosi döntés is jogszerűen meghozható lenne, továbbá
- a kulturális támogatásra szánt összeg, és a magánmásolási jogdíjak átadásának jogcíme nem magánjogi megállapodás, hanem a törvény előírása, valamint
- az NKA útján történő kulturális támogatási céloknak nem kell igazodniuk a közös jogkezelő szervezet támogatási politikájához (azt csak figyelembe kell venniük, amely nyitott fogalom), és ez az átadott összegek akár korlátlan átcsoportosítását is lehetővé teszik,
- az a szabály, amelynek alapján a magánmásolási jogdíjakból átadott hányadot (25%) a jogosultak érdekében kell felhasználni [(Szjt. 89.§ (11a)], nem tükrözi az Szjt. magánmásolási szabályaiban az egyes jogosulti csoportokat illető, csak az érintett jogosultak közös jogkezelő szervezetei megállapodása útján módosítható hányadokat.⁴ Emiatt a jogdíjhányadok szabadon átcsoportosíthatók a

⁴ üres hordozó jogdíj:

Szjt.20. (4) Hanghordozók esetében a befolyt díjaknak a költségek levonása után fennmaradt összegéből - ha az érintett közös jogkezelő szervezetek évente március 31-ig másként nem állapodnak meg - negyvenöt százalék a zeneszerzőket és az írókat, harminc százalék az előadóművészeket, huszonöt százalék a hangfelvétel-előállítókat illeti meg. (5) Képhordozók esetében a befolyt díjaknak a költségek levonása után fennmaradt összegéből - ha az érintett közös jogkezelő szervezetek évente március 31-ig másként nem állapodnak meg - tizenhárom százalék a filmelőállítókat, huszonkét százalék a filmalkotásokat

különböző támogatási célok között, ha a támogatásra pályázók között lehet olyan jogosult is, aki részesül az adott jogdíjakból, végül

- a tulajdonelvonást súlyosítja, hogy a törvény összeköti a szociális célú támogatást a kulturális célú támogatás céljára az NKA-nak történő átadási kötelezettséggel, ezzel az alkotói szociális támogatási igény nyilvánvaló meglétét kihasználva kényszeríti a jogosultakat, hogy közös jogkezelő szervezetük útján a szerzők érdekében történő felhasználásra levont összeg 70%-t átadják az NKA-nak.

2.2.1 A szerzői jog, mint az alkotmányos tulajdonvédelem tárgya; az alkotmányos védelem alkalmazása a közös jogkezelésből befolyt jogdíjakkal való rendelkezésre

Az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése biztosítja a tulajdonhoz való jogot. 2012. január 1-től az Alaptörvény alkalmazandó az Alkotmány helyett. Az Alkotmány alapján kialakult alkotmánybíróági gyakorlatot a jövőben is irányadóak tekintjük azon rendelkezések tekintetében, amelyek az Alaptörvényben nem ellentétes tartalommal kerültek meghatározásra. Az Alkotmánybíróóság 22/2012. (V. 11.) AB határozatában úgy foglalt állást, hogy "[a]z Alkotmánybíróóság az újabb ügyekben felhasználhatja azokat az érveket, amelyeket az Alaptörvény hatályba lépése előtt hozott korábbi határozata az akkor elbírált alkotmányjogi kérdéssel összefüggésben tartalmazott, feltéve, hogy az Alaptörvény konkrét – az előző Alkotmányban foglaltakkal azonos vagy hasonló tartalmú – rendelkezései és értelmezési szabályai alapján ez lehetséges".⁵

mozgóképi alkotóit, négy százalék a képzőművészeket, az iparművészeket és a fotóművészeti alkotások szerzőit, tizenhat százalék a filmírókat, húsz százalék a zeneszerzőket és a zeneszöveg-írókat, valamint huszonöt százalék az előadóművészeket illeti meg.

Reprográfiai jogdíj:

Szjt. 21.§ (6) A befolyt díjaknak a költségek levonása után fennmaradt összegből **negyven százalék a kiadókat illeti meg. A fennmaradó hatvan százalékából a szakirodalmi, tudományos művek szerzőit huszonöt, a többi irodalmi mű szerzőit huszonöt, a képzőművészeket és a fotóművészeket tíz százalék illeti meg.** A díjakat e felosztási arányok szerint a jogosultak közös jogkezelő szervezeteinek kell átutalni. (7) A (6) bekezdésben meghatározott felosztási arányokat akkor kell alkalmazni, ha az érintett közös jogkezelő, illetve érdek-képviseleti szervezetek évente március 31-ig másként nem állapodnak meg.

⁵ 22/2012. (V. 11.) AB határozat, 3.1 pont. E határozatában azt is kimondta az Alkotmánybíróóság, hogy "[a]z előző Alkotmányon alapuló alkotmánybíróági döntésekben kifejtett elvi jelentőségű megállapítások értelemszerűen irányadók az Alaptörvényt értelmező alkotmánybíróági döntésekben is. Ez azonban nem jelenti az előző Alkotmányon alapuló határozatokban kifejtettek vizsgálódás nélküli, mechanikus átvételét, hanem az előző Alkotmány és az Alaptörvény megfelelő szabályainak összevetését és gondos mérlegelést kíván. **Ha az összevetésnek az az eredménye, hogy az alkotmányjogi szabályozás változatlan vagy jelentős mértékben hasonló, az átvételnek nincs akadálya.** Másrészt az előző Alkotmány és az Alaptörvény egyes rendelkezései tartalmi egyezősége esetén éppen nem a korábbi alkotmánybíróági döntésben megjelenő jogelvek átvételét, hanem azok figyelmen kívül hagyását kell indokolni." (3.1 pont) Hasonlóan foglalt állást az Alkotmánybíróóság a IV/99/2012. AB végzésében is.

Az Alaptörvény XIII. cikke az Alkotmány 13. §-hoz képest egyetlen új rendelkezéssel egészült ki: "*A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.*" Az Alkotmánybíróság eddigi gyakorlata szerint is "*a tulajdon szociális kötöttségei a tulajdonosi autonómia messzemenő korlátozását teszik lehetővé*".⁶

Az Alkotmánybíróság 1993 óta követett gyakorlata szerint az alkotmányossági kérdés az, hogy milyen esetekben kell a tulajdonosnak a közhatalmi korlátozást minden ellenszolgáltatás nélkül eltűrnie. Így ez a követelmény új elemet nem jelent.

A tulajdonhoz való jog alapvető jog.⁷ A védelem megilleti mind a természetes, mind pedig a jogi személyeket. Az Alaptörvény XIII. cikk (2) bekezdése (hasonlóan az Alkotmány 13. § (2) bekezdésében foglaltakhoz) a tulajdonnak nem csak egyedi hatósági határozattal, hanem a törvénnyel való elvonására is irányadó.

A tulajdonhoz való jog által védett vagyoni körbe nemcsak a polgári jogi tulajdonjog tárgyai tartoznak, hanem vagyoni jogok is.⁸ Az Alkotmánybíróság gyakorlatában a szerzői vagyoni jogokra⁹ kiterjed az alkotmányos védelem.

A hivatkozott döntés tovább is megy: az alkotmányos tulajdoni védelem indokolt korlátja, ha egy szerzői vagyoni jogot közös jogkezelés útján gyakorolnak.¹⁰

Az Alkotmánybíróság kimondta, hogy az Alkotmány a tulajdonjogot az egyéni cselekvési autonómia anyagi alapjaként részesíti védelemben.¹¹ E gyakorlat megváltozásának az Alaptörvény hatályba lépésével sem látszik indoka.

⁶ 64/1993. (XII. 22.) AB határozat

⁷ 7/1991. (II. 28.) AB határozat, ABH 1991, 22, 25.

⁸ 17/1992. (III. 30.) AB határozat, ABH 1992, 104, 108.

⁹ 482/B/2002. AB határozat.

¹⁰ 482/B/2002. AB határozat: Az Alkotmány 13. §-ának (1) bekezdése alapján a védelemben részesülő tulajdonhoz való jog kiterjed általában a vagyoni jogokra is [17/1992. (III. 30.) AB határozat, ABH 1992, 104, 108.]. Ez a védelem átfogja a szerzői jogokat is. Az Sztj. hatálybalépése előtt, a korábbi jogi szabályozást a 382/B/1995. AB határozat abból a szempontból vizsgálta, hogy sérti-e az Alkotmány 13. §-át a közös jogkezelés körében a szerző jogdíjról való lemondási lehetőségének korlátozása. Ebben az ügyben az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy a szerző vagyoni jogait, a díj feletti rendelkezést részben korlátozó szabály a közös jogkezelésből eredően szükségszerű, a közérdekre tekintettel nem valósítja meg a tulajdonhoz való alapvető jog aránytalan és ezért alkotmányellenes korlátozását (...). A tárgyalt alkotmányossági kérdés azonban a jelenleg vizsgált indítványnál azonos a hivatkozott határozatban szereplő kérdéssel. Ezért az Alkotmánybíróság döntésénél a korábbi határozat megállapítását változatlanul fenntartja és az Sztj. 27. §-a alapján fennálló tulajdonjogi korlátozást nem találta az Alkotmány 13. §-ával ellentétessnek.

¹¹ 64/1993. (XII. 22.) AB határozat

Az Alkotmánybíróság tulajdonvédelmi felfogása összhangban van az Emberi Jogok Európai Bíróságának javakat ("possessions") védő ítélkezési gyakorlatával,¹² amely szerint az Egyezmény első kiegészítése - az ingó és ingatlan dolgok védelmén túlmenően - a természetes és jogi személyek gazdasági életben való részvételhez fűződő érdekeinek széles körét részesíti védelemben. Az Alkotmánybíróság a 64/1993. (XII. 22.) AB határozatban kifejtette, hogy a "javak békés élvezetéhez való jog" szélesebb védelmet nyújt a technikai értelemben vett, polgári jog szerinti tulajdonénál.¹³

Ezt az értelmezést közvetetten erősíti, hogy az Európai Unió Alapjogi Charta 17. cikk (2) bekezdése kifejezetten kimondja a tulajdonvédelem körében, hogy "a szellemi tulajdon védelmet élvez". A jelen panaszban kifogásolt szabályok tehát ellentétesek az Európai Unió Alapjogi Chartájának rendelkezéseivel is.¹⁴

A fentiekből következően a tulajdonjog szerzői jogra is kiterjedő alkotmányos védelem kiterjed a jogdíjakkal való rendelkezésre is. Az alkotmányos védelem szempontjából közömbös, hogy az egyedi, vagy a közös joggyakorlás hozadékaként keletkező jogdíjjal való rendelkezési jog elvonása valósul-e meg. A közös jogkezelés körében a rendelkezési jogot az érintett jogosultak a közös jogkezelő egyesület legfőbb szerve útján gyakorolják, mert

- az Sztj. 88.§ (2) bekezdése alapján a közös jogkezelés útján érvényesített díjigényekkel, valamint a beszedett díjakkal a jogosultak közötti felosztásukig a közös jogkezelő szervezet rendelkezik;

- az Sztj. 92.§ (1) bekezdés fd) pontja rendelkezik arról, hogy (...) a legfőbb szerv kizárólagos, nem átruházható hatáskörében dönt a támogatási politikát is tartalmazó felosztási szabályzat (...) elfogadásáról;

¹² Az 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett, az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezmény első kiegészítő jegyzőkönyvének első cikke kimondja: Minden természetes vagy jogi személynek joga van javai tiszteletben tartásához. Senkit sem lehet tulajdonától megfosztani, kivéve, ha ez közérdekből és a törvényben meghatározott feltételek, valamint a nemzetközi jog általános elvei szerint történik. (A nemzetközi egyezményekbe ütközéssel kapcsolatban részletesen lásd az alábbi 3. pontot.)

¹³ 10/2001. (IV. 12.) AB határozat

¹⁴ A 8/2011. (II. 18.) AB határozatban is megjelenő következetes gyakorlat szerint "[a]z Európai Közösségek alapító és módosító szerződésai az Alkotmánybíróság hatáskörének szempontjából nem nemzetközi szerződések, (...) e szerződések, mint elsődleges jogforrások (...) közösségi jogként a belső jog részei, mivel a Magyar Köztársaság 2004. május 1-jétől az Európai Unió tagja. Az Alkotmánybíróság hatáskörének szempontjából a közösségi jog nem minősül az Alkotmány 7. § (1) bekezdésében meghatározott nemzetközi jognak" [72/2006. (XII. 15.) AB határozat, ABH 2006, 819, 861.]. Erre az elvi álláspontra helyezkedett az 1053/E/2005. AB határozat (ABH 2006, 1824, 1828.), 87/2008. (VI. 18.) AB határozat (ABH 2008, 707, 738.) is. Az Európai Unióról szóló Szerződés az Alapszerződések szintjére emeli a Chartát, amikor 6. Cikk (1) bekezdésében kimondja: "Az Unió elismeri az Európai Unió Alapjogi Chartájának 2000. december 7-i, Strasbourgban 2007. december 12-én kiigazított szövegében foglalt jogokat, szabadságokat és elveket; e Charta ugyanolyan jogi kötéssel bír, mint a Szerződések."

- az Sztj 89.§ (11) bekezdése alapján a jogosultak érdekében történő eseti felhasználásról is a legfőbb szerv kizárólagos, nem átruházható hatáskörében esetileg dönt az alapszabályával és a felosztási szabályzat ilyen célú felhasználásra vonatkozó előírásaival (támogatási politika) összhangban.

2.2.2 A tulajdonelvonás (kisajátítás) előfeltételei hiányoznak:

A panaszolt jogszabályi rendelkezések alapján nem állnak fenn tulajdonelvonás (kisajátítás) előfeltételei, mert a jogdíjak egy részének (magánmásolási jogdíjak), és a kulturális célú felhasználásra levont összegeknek az elvonása nem felel meg a kivételesség (arányosság) követelményének (i), a kisajátítást indokolható közérdek eleme is hiányzik (ii), és az érintett jogosultak nem részesülnek azonnali kártalanításban a tulajdonelvonás miatt.

A jelen ügyben az Alaptörvénybe ütközés megállapíthatóságának szempontjából nem közömbös az, hogy a leírt elvonásra nézve az NKA tekinthető –mutatis mutandis – kisajátítás-kérőnek, tehát olyan harmadik személynek, akinek a javára a kisajátítás történik.

Különbséget kell tenni tulajdonkorlátozás és kisajátítás között. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint lehetséges olyan korlátozás, amelyet mindenféle kártalanítás nélkül túrni kell, azonban az Alaptörvény - korábban pedig az Alkotmány - kizárja ezt a lehetőséget a kisajátítás esetében. Az Alkotmánybíróság 50/2004. (XII.6.) AB határozatában kimondta, hogy "*[a]z alkotmányossági vizsgálat esetében így azt kell eldöntetni, hogy a vizsgált aktussal az állam szűk értelemben korlátozta vagy pedig teljes egészében elvonta, azaz kisajátította a tulajdont.*"

Az Sztj. módosítása révén az állam az NKA javára – olyan rendelkezés céljából, amely semmilyen esetben sem biztosíthat olyan rendelkezési jogot, mint amelyet az érintett jogosultak közös jogkezelő egyesületének legfőbb szerve, és a közös jogkezelő szervezet által támogatási célra létrehozott alapítvány gyakorolhat – a tulajdonvédelem körébe tartozó jogokat teljes mértékben elvonja, úgy az adott ügyben lényegében kisajátításra kerül sor.

E megállapítás súlyán nem változtat az a tény, hogy az érintett jogosultak az NKA pályázati szabályai szerint maguk is pályázhatnak támogatásra. Ez a „feltételes és eshetőleges kedvezményezett minőség” tartalmában össze sem hasonlítható azzal a rendelkezési joggal, amely a támogatási célok sajátos, a közös jogkezelés hagyományaira épülő ismérvek szerinti meghatározásában, és főképpen a **jogosultak körének olyan meghatározásában áll, hogy azok részesülhetnek a szociális-kulturális támogatásból, akiknek járó jogdíj a támogatás forrása.**

Az államnak fennáll az a joga, hogy kivételesen és a köz érdekében, törvényben szabályozott esetben és módon, de csak teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás mellett elvonja a tulajdont. Az

elvonást elrendelő egyedi vagy törvényi aktus akkor ütközik az Alaptörvénybe, ha e feltételek bármelyike hiányzik.¹⁵

Az Alkotmánybíróság gyakorlatában az Alkotmány 13. § (2) bekezdése szerint a tulajdonkorlátozáshoz (elvonáshoz) elegendő ok a közérdek. Ennek megítélése nem alkotmányossági kérdés, hanem a jogalkotó feladata. Az Alkotmánybíróság a közérdekre hivatkozás indokoltságát, továbbá azt vizsgálja, hogy a közérdekű korlátozás (elvonás) az elérni kívánt célhoz képest arányos-e.

(i) *A kivételesség követelménye*

Az Alaptörvény - csakúgy, mint korábban az Alkotmány - a közérdekűség fennállása esetén is csak *kivételesen* teszi lehetővé a kisajátítást.

A kivételesség előírása a kisajátítás lehetőségének további alkotmányos korlátozását jelenti annak érdekében, hogy a tulajdon közhatalmi eszközökkel történő elvonására közérdekből, teljes és feltétlen kártalanítás mellett is csak akkor kerülhessen sor, ha az a közérdekű cél megvalósítása érdekében **elkerülhetetlenül szükséges, ha a közérdekű cél más módon, mint tulajdonjog sérelmével nem valósítható meg.**¹⁶

Ezek alapján megállapítható, hogy az Alkotmánybíróság a kivételesség követelményeit azonosnak tartja az általános alapjog - korlátozási tesztben megkövetelt arányossággal, pontosabban azzal, hogy ne legyen enyhébb eszköz, amely a cél elérésére alkalmas. Ebből következően a kivételesség feltétele az, amely leginkább alkalmas az arányossági megfontolások érvényesítésére, és amely a kisajátítási teszt legszigorúbb lépcsője kell, hogy legyen. A jogirodalom szerint a konkrét eset körülményeitől függően a kivételesség követelményén könnyen elbukhat olyan beavatkozás is, amelynek közérdekűsége megállapítható lenne.¹⁷

A kivételesség követelménye a jelen panasszal támadott Szjt. szabályok esetében nem teljesült. A miniszteri indoklás semmivel nem támasztja alá, milyen okból avatkozik be a jogalkotó ilyen drasztikus lépéssel a közös jogkezelő egyesületek önrendelkezési, és ezzel az érintett jogosultak alkotmányos tulajdoni védelem alá eső jogába.

Az Szjt. 89.§-t módosító szabályok indokolása mindössze ennyit tartalmaz:

„A módosítás a közös jogkezelő szervezetek által beszédett jogdíjbevételeknek a jogosultak érdekében történő kulturális célú felhasználására vonatkozó szabályait érinti. 2012. január 1-

¹⁵ Lásd: 21/1990. (X. 4.) AB határozat

¹⁶ 479/B/1993. AB határozat a kisajátításról szóló 1976. évi 24. tvr. 18. § (3) bekezdése alkotmányellenességének vizsgálatáról

¹⁷ Salát Orsolya és Sonnevend Pál in: Jakab András (szerk.): Az Alkotmány kommentárja I, Budapest, Századvég, 2009, 13. §, para 114. 483. o.

jétől az NKA számára történő átadással valósul meg az ilyen célú felhasználás, az Sztj.-ben meghatározott mértékbeli korlátok keretei között a közös jogkezelő szervezet legfőbb szervének döntése alapján. A módosítás az NKA-nak való átadás eljárásának egyszerűsítését és kiszámíthatóságát szolgálja a közös jogkezelő szervezetek támogatási politikája jóváhagyási eljárásának elhagyásával, a Nemzeti Kulturális Alapról szóló törvényben meghatározott támogatási célokkal való összhang előírásával és az átadási határidő meghatározásával.

Az Sztj. módosuló 89. § (11a) bekezdése a magáncélú másolás kompenzációjaként szolgáló üreshordozó díjből és reprográfiai díjből származó jogdíjbevételek 25%-ára írja elő kötelezően a kulturális célú felhasználást. E felhasználás az NKA-nak való átadással történik.

Az NKA az átadott összeget az ezen díjigények Sztj.-ben meghatározott jogosultjai javára használja fel a Nemzeti Kulturális Alapról szóló törvénnyel összhangban”.

Az indokolás önmagáért beszél, pontosabban „önmagáért hallgat”. A magyarázatból a kivételesség oka, de még az elvonás közérdekű célja sem tűnik ki. Az eljárás egyszerűsítése és kiszámíthatósága nem eshet ebbe a körbe. Ha ehhez hozzátesszük, hogy az alaptörvény-ellenesen módosított szabály zavartalanul hatályosult, ugyanis az NKA-nak történő jogdíj átadásra a szerződés létrejött, és annak alapján a jogdíjak előírt részének az átadása megtörtént, akkor egyszerűen minden ésszerű alkotmányos indok elfogy a módosítás mögül.

Az alábbiakban felsorolunk néhány olyan enyhébb tulajdonkorlátozó eszközt, amely az NKA közérdekű céljainak megvalósításához közelebb hozhatta volna a szerzők érdekében történő jogdíj felhasználási döntést. E célból feltesszük, de meg nem engedjük, hogy a jogosultak által meghatározott támogatási célok nem esnek egybe az NKA kultúra támogatási céljaival.

Enyhébb tulajdonkorlátozó eszközként például előírható lett volna, hogy

- a Támogatási Politikában meg kell jeleníteni az NKA mindenkor aktuális, az NKA Bizottsága által meghatározott kultúratámogatási célokat is, értelemszerűen összhangban az alkotói sajátosságú támogatással,
- az NKA véleményezheti a Támogatási Politikát,
- az NKA képviselőjét meg kell hívni a legfőbb szerv azon ülésére, amely a Támogatási Politikáról dönt,
- az NKA képviselője tanácskozási joggal részt vehet annak a testületi szervnek az ülésén, amely a Támogatási Politika alapján az egyes támogatásokról dönt,
- a közös jogkezelő szervezet és az NKA együttműködési megállapodásban rendezhetik (vagy rendezik) a közös kultúratámogatási célokat, formákat, és a közös támogatásra fordított összeget, stb.

A példák felsorolása minden kétséget kizáróan bizonyítja, hogy a panasz tárgyát képező jogszabályi rendelkezések messze nem felelnek meg a kivételesség és ilyenformán a szükségesség és arányosság követelményének.

(ii) A közérdek hiánya

Abból indulunk ki, hogy az NKA közérdeket valósít meg, támogatási céljai közérdeket tükröznek. E célok a következők:

1. § (1) A Nemzeti Kulturális Alap (a továbbiakban: Alap) (...) a nemzeti és az egyetemes értékek létrehozásának, megőrzésének, valamint hazai és határon túli terjesztésének támogatása érdekében létrehozott - elkülönített állami pénzalap.

7. § (1) Az Alapból az alábbi célokra adható támogatás:

- a) a kulturális ágazat területén a nemzeti és az egyetemes értékek létrehozására, megőrzésére, valamint hazai és határon túli terjesztésére;
- b) a kulturális ágazatot érintő évfordulókra, fesztiválokra, hazai és külföldi rendezvényekre;
- c) a nemzetközi kiállításokon, vásárokon a nemzeti kulturális jelenlét biztosítására, a hazai és külföldi kulturális rendezvényeken, fesztiválokon történő részvételre;
- d) a művészeti alkotások új irányzataira, új kulturális kezdeményezésekre, a kultúrával kapcsolatos tudományos kutatásokra, az épített örökséggel, az építőművészettel kapcsolatos tevékenységekre;
- e) a kultúrateremtő, kultúraközvetítő, valamint egyéni és közösségi tevékenységre, a kiemelkedő szakmai teljesítmények elismerésének díjazásához, valamint a szakmai szervezetek vagy a miniszter által alapított kulturális, művészeti díjakhoz való hozzájárulásra;
- f) a nemzetközi tagdíjakra.

Ha e támogatási célokat az f) pontban említett nemzetközi tagdíjaktól, az e) pontban említett díjaktól, a d) pontban említett tudományos kutatásoktól, épített örökségtől, és építőművészettől, a c) pontban említett vásároktól, és a b) pontban említett alkalmaktól eltekintve összevetjük az egyes közös jogkezelő szervezetek támogatási politikáival, látható, hogy a célok jelentős részben átfedésben vannak.

Az átfedés az alábbi közérdekű célok tekintetében nyilvánvaló:

- a) a nemzeti és az egyetemes értékek létrehozására, megőrzése, valamint hazai és határon túli terjesztése;
- b) fesztiválok, hazai és külföldi rendezvények;

c) a hazai és külföldi kulturális rendezvényeken, fesztiválokön történő részvétel;

d) a művészeti alkotások új irányzatai, új kulturális kezdeményezések

e) a kultúrateremtő, kultúraközvetítő tevékenység.

Ami eltér, az a beadvány bevezetőjében említett, az alkotóművészi életpálya és repertoár felhasználás sajátosságaiból adódik. Ez az eltérés azonban a tulajdonosi rendelkezési autonómia része, és nem sújtható tulajdonelvonással, a szerzők ugyanis a jogosultak jogdíjaikból általuk megengedett módon levont hányadokról rendelkeznek. E szempont körébe tartozik az is, hogy csak olyan jogosultnak nyújtanak támogatást, akinek a jogdíjai a támogatás forrását gyarapítják.

Összességében az állapítható meg, hogy a közérdek szempontja a tulajdon elvonását nem indokolja, mert a közérdek – értelemszerűen a leírt sajátosságok mellett – megjelenik a jogosultak saját támogatási politikájában is.

Ha a közérdek szempontja meg is lenne, az arányossági teszten elbuknak a panaszlott jogszabályi rendelkezések. Az i) pontban felsoroltunk példákat arra, hogy milyen enyhébb tulajdonkorlátozó eszközök álltak volna a jogalkotó rendelkezésére. Ezek helyett a jogdíjhányadok olyan elvonását választotta, amelyek támogatási célra való felhasználásáról

- olyan testület fog dönteni, amelyben a támogatási forrást adó jogosultak döntő befolyást nem gyakorolhatnak, és

- a testület akként fog dönteni, hogy a döntésnek nem kell igazodnia a támogatási politikához, valamint

- a döntés során ahhoz sem kell igazodnia, hogy a támogatások olyan jogosultakhoz, és olyan mértékben /arányban jussanak el, akiknek a jogdíja adja a támogatás forrását.

Összesítve tehát a közérdekűség követelményének és az arányossági tesztnek sem felelnek meg a panaszlott jogszabályi rendelkezések.

(ii) Kártalanítás

Ha a kisajátítás feltételei fennállnak, a kisajátítás csak akkor megengedett, ha azonnali teljes és feltétlen kártalanítás mellett történik. A kártalanítás megfelelősége egyébként csak az egyéb előfeltételek megléte esetén vizsgálható.

Az azonnali kártalanítás egyidejűséget jelent. A kártalanítás feltétlensége olyan kategorikus követelmény, amely azt jelenti, hogy a kártalanításnak nem lehet semmilyen feltételt szabni, például az nem tehető függővé a költségvetés teherbíró képességétől, sem a kisajátítást

elszenvedő tulajdonos személyében vagy körülményeiben rejlő valamely októl, a kisajátítandó tulajdoni tárgytól, sem bármilyen egyéb körülménytől.

Tekintettel arra, hogy az Alkotmánybíróság nem írhatja elő a fizetendő kártalanítás mértékét, csak megállapíthatja, hogy az alaptörvény-ellenesség a kártalanítás hiánya folytán is állt elő, így az alaptörvény-ellenesen kisajátítást végrehajtó jogszabály jogkövetkezménye a megsemmisítés lehet.

2.2.3 Az érintett jogosultakat érő vagyoni hátrány

A magánmásolási jogdíjból az üres hordozó díj 2013. évi várható 25%-a kb. 750-800 millió Ft. 2013. december 1-ig a kiszámított hátrány összege: 789 765 966 Ft. Ez valamennyi, az üres hordozó jogdíjban részesülő **valamennyi jogosulti csoportba tartozó jogosult (zeneszerzők, zeneszövegírók, zeneműkiadók, irodalmi szerzők, filmalkotók, filmelőállítók, képzőművészeti alkotók, előadóművészek, hangfelvétel-előállítók) hátrányának** minősül. Ezen felül, ha csak a zenei és irodalmi szerzői jogosultakat (zeneszerzők, zeneszövegírók, zeneműkiadók, irodalmi szerzők¹⁸) tekintjük, a 2012. évi adatokból kiindulva az itt említett szerzők érdekében történő felhasználásra levonható összeg (10%)-nak a 70%-a 420 839 771 Ft. A vagyoni hátrány abban áll, hogy az érintett jogosultaknak megszűnt és a panasz tárgyát képező jogszabályok hatályban maradása esetén minden évben, folyamatosan megszűnik a rendelkezési joga mindkét panaszolt rendelkezés alapján történő elvonás miatt.

2.3 A jogbiztonság sérelme

2.3.1 Szerzett jogok védelme

Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése - az Alkotmány 2. § (1) bekezdéséhez hasonlóan - kimondja, hogy "*Magyarország független, demokratikus jogállam.*" Az Alkotmánybíróság gyakorlatában a jogállamiság fogalmának legfontosabb összetevőjeként szerepel a jogbiztonság.

Az 56/1995. (IX. 15.) AB határozat is kimondja, hogy **a jogbiztonság követelménye a szerzett jogok védelmének az alapja.**

A kulturális támogatásra szánt levonások, és a magánmásolási díjak hányadának elvonása szerzett jogokat von el, hiszen az érintettek jóhiszeműen, azzal bízták meg közös jogkezelő szervezetüket, és ezt írja elő az Szjt. is, hogy számukra a beszedett jogdíjat a kezelési költség levonása, és a támogatásra szánt hányad elkülönítése után ossza fel. Ez ellehetetlenül a

¹⁸ a szerzők érdekében történő felhasználás – kulturális támogatás szerves része a művek közönséghez való eljuttatásának céljából nyújtott támogatás, ezért nem téves a jogosultak között a zeneműkiadók feltüntetése (pl. kotta kiadása)

magánmásolási jogdíja 25%-ra nézve. A szerzett jogok elvonása az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint a jogbiztonság sérelmét jelenti: "*Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a szerzett jogok megvonása sérti a jogállamisághoz szervesen kapcsolódó jogbiztonság elvét.*" [11/1991. (III. 29.) AB határozat]

A jogbiztonság - többek között - megköveteli a teljességbe ment, vagy egyébként véglegesen lezárt jogviszonyok érintetlenül hagyását, illetve a múltban keletkezett, tartós jogviszonyok megváltoztathatóságának alkotmányos szabályokkal való korlátozását [11/1992. (III. 5.) AB határozat]. A szerzett jog korlátozására tehát kizárólag megfelelő alkotmányos indokok fennállása esetén, az arányosság és szükségesség szűrője alatt kerülhet sor (pl.: a tulajdon szociális kötöttségére tekintettel). Ilyen alkotmányos indok azonban a jelen esetben nem állapítható meg.

2.3.2 Visszamenőleges hatályú jogalkotás

Az Szjt.-t módosító törvényben panaszlott szabályok érdemben visszamenőleges hatályúak, hiszen az elfogadását megelőzően létrejött jogviszonyokat (2013-ban beszedett jogdíjak) érintik, így e tekintetben is súlyosan sérti a jogállamiságból következő jogbiztonság követelményét. A visszamenőleges hatályú jogalkotás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 2. §-ában is rögzített követelményekkel is ellentétes: "*(2) Jogszabály a hatálybalépését megelőző időre nem állapíthat meg kötelezettséget, kötelezettséget nem tehet terheesebbé, valamint nem vonhat el vagy korlátozhat jogot, és nem nyilváníthat valamely magatartást jogellenessé.*"¹⁹

Az 57/1994. (XI. 17.) AB határozat a visszamenőleges hatályú jogalkotással kapcsolatban az alábbi megállapításokat tette: "*Az Alkotmánybíróság számos határozatában foglalkozott a jogbiztonsággal, s a jogbiztonságra figyelemmel a visszamenőleges hatályú jogi szabályozás tilalmával. A jogalkotásról szóló 1987. évi XI. törvény 12. § (2) bekezdése szerint a jogszabály a kihirdetését megelőző időre nem állapíthat meg kötelezettséget, és nem nyilváníthat valamely magatartást jogellenessé. Következésképpen az alkotmánybírósági gyakorlat a tekintetben, hogy valamely jogszabály nem csupán akkor minősülhet az említett tilalomba ütközőnek, ha a jogszabályt a jogalkotó visszamenőlegesen léptette hatályba, hanem akkor is, ha a hatálybaléptetés nem visszamenőlegesen történt ugyan, de a jogszabály rendelkezéseit - erre irányuló kifejezett rendelkezés szerint - a jogszabály hatálybalépése előtt létrejött jogviszonyokra is alkalmazni kell.*" Ezt a következetes gyakorlatot folytatva az Alkotmánybíróság 365/B/1998. AB határozatában kimondta, hogy "*[h]iába lép ugyanis egy jogszabály hatályba a jövőre nézve (formálisan nem sértve a felkészüléshez szükséges kellő idő alkotmányos követelményét), ha a folyamatos ügyekre is irányadó alkalmazhatóság miatt - tartalmában - az érintetteknek visszamenőleg állapít meg kötelezettséget, nyilvánít*

¹⁹ Hasonlóan a korábban hatályos jogalkotásról szóló 1987. évi XI. törvény 12. § (2) bekezdéséhez.

valamely magatartást jogellenessé. Ilyenkor a jogbiztonság sérelme ugyan úgy megállapítható, mint a formálisan is visszamenőleges hatályú kötelezettséget megállapító hatálybaléptetés esetén, vagy a "kellő idő" hiánya miatt."

Az alkotmányos elvek sérelmét egyáltalán nem küszöböli ki az Sztj. 111/F. § (1) bekezdése: „E törvénynek a szellemi tulajdonra vonatkozó egyes törvények módosításáról szóló 2013. évi CLIX. törvénnyel megállapított 89. § (11) és (11b) bekezdésében foglaltakat az NKA számára 2014. január 1-jét követően átadott bevételekre kell alkalmazni”. Sőt, e szabály azt is eredményezi, hogy a jogszabály immár a világosság követelményének sem felel meg.

Példaként említjük, hogy a zeneszerzőket, zeneszövegírókat és zeneműkiadókat képviselő Artisjus a 2013. évben beszedett jogdíjai terhére a szerzők érdekében felhasználható levonásokról már a 2013. évi első legfőbb szerv ülésén, 2013. május 25-én döntött. Támogatási Politikáját a KIM miniszter 2013. október 9. napján jóváhagyta. E Támogatási Politikával összhangban csak 2014-ben kellene és lehetne átadni az NKA-nak olyan összegeket, amelyek a 2013. év végéig befolyt jogdíjakból kerülnek levonásra. A visszamenőleges hatály és a világosság sérelme abban áll, hogy megbomlott a jogszerűen elfogadott és jóváhagyott, az NKA ideiglenes kollégiumának meglétére alapozott támogatási politika, és az érintett összegek annak alapján történő átadásának az összhangja.

Alkotmányba ütközést eredményez ugyanis, ha a jogalkotó nem biztosít kellő felkészülési időt az érintetteknek ahhoz, hogy a jogszabályváltozásokból adódó megváltozott feltételekhez alkalmazkodjanak [9/1994. (II.25.) AB határozat].²⁰

Az Alaptörvény alkalmazása körében összegezte az Alkotmánybíróság, hogy milyen esetekben valósul meg a jogállami jogbiztonság sérelme visszaható hatályú jogalkotással. Az alább idézett ügyben²¹ (alkotmányjogi panasz elutasítása egyébként) az Alkotmánybíróság kimondta:

„[141] A 28/1992. (IV. 30.) AB határozatában az Alkotmánybíróság rámutatott arra, hogy a jogbiztonság követelménye azt a kötelezettséget hárítja a jogalkotóra, hogy a jogszabály hatálybalépésének időpontját úgy kell meghatározni, hogy kellő idő maradjon

[142] - a jogszabály szövegének megismerésére;

[143] - a jogalkalmazó szervek számára a jogszabály alkalmazására való felkészüléshez;

[144] - a jogszabállyal érintett szervek és személyek számára annak eldöntéséhez, hogy miként alkalmazkodjanak a jogszabály rendelkezéseire. (ABH 1992, 155, 157.)

²⁰ Ezzel összhangban rendelkezik egyébként a jogalkotási törvény 2. § (3) bekezdése is: "A jogszabály hatálybalépésének időpontját úgy kell megállapítani, hogy elegendő idő álljon rendelkezésre a jogszabály alkalmazására való felkészülésre."

²¹ 3062/2012. (VII. 26.) AB határozat

[148] Az Alkotmánybíróság eddigi gyakorlata során a felkészülési idő hiánya miatt akkor állapította meg valamely jogszabály alkotmányellenességét, ha az szerzett jogot korlátozott, a korábbihoz képest úgy állapított meg hátrányosabb rendelkezést, illetőleg oly módon hártott fokozott kockázatot a címzettekre, hogy a megismerés és a felkészülés lehetőségének hiánya sérelmet okozott az érintettek számára, akadályozta a jogalkalmazót a jogszabály alkalmazásában.

A jelen ügyben a [144-es] bekezdésben írt helyzet valósul meg. A jogalkotó nem volt tekintettel arra, hogy a 2013. évi jogdíjakat érintő 2013. évi támogatási politika lehetetlenül, ha végrehajtási feltételeit akként változtatják meg, hogy 2014-ben szükséges a lehetetlenült támogatási politika alapján átadást teljesíteni.

2.3.3 A visszaélészerű jogalkotás tilalma

Nem szükséges hangsúlyozni, hogy a panasz tárgyát képező jogszabályok az érintett jogosultak életviszonyaiba lényesen beavatkoznak. A szóban forgó szabályok elfogadására az Alkotmányügyi Bizottság zárószavazást megelőzően tett javaslatot. Ebből következően sem az Országgyűlésben, sem pedig az érintett jogosultak szervezetei körében sem kerülhetett sor vitára.

A panaszlott jogszabályi rendelkezések egyeztetése a jogalkotó által választott, a jogszabályok társadalmi egyeztetését, sőt országgyűlési vitáját is kizáró módszere miatt elmaradt.

Nem tudunk észlelni semmilyen olyan körülményt, amely alkalmazhatóvá tette volna a jogszabályok előkészítésében való társadalmi részvételről szóló 2010. évi CXXXI. törvény 5. § (5) bekezdését: „Nem kell társadalmi egyeztetésre bocsátani a jogszabály tervezetét, ha annak sürgős elfogadásához kiemelkedő közérdek fűződik”.

3. **AZ ABTV. 26. § (2) BEKEZDÉSÉBEN, 29. §, ÉS 30. §-ÁBAN FOGLALT FELTÉTELEK FENNÁLLÁSA**

Az Abtv. 26. § (2) bekezdése kimondja, hogy "[a]z (1) bekezdéstől eltérően, az Alkotmánybíróság eljárása kivételesen akkor is kezdeményezhető, ha

- a) az alaptörvény-ellenes jogszabály rendelkezésének alkalmazása vagy hatályosulása folytán közvetlenül, bírói döntés nélkül következett be a jogsérelem, és
- b) nincs a jogsérelem orvoslására szolgáló jogorvoslati eljárás, vagy a jogorvoslati lehetőségeit az indítványozó már kimerítette."

Az Abtv. 29. §-a kimondja, hogy "[a]z Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be."

Az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerint: "Az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül, a 26. § (2) bekezdésében meghatározott esetben az alaptörvény-ellenes jogszabály hatálybalépésétől számított száznyolcvan napon belül lehet írásban benyújtani."

3.1 Jogszabály által, közvetlen, bírói döntés nélkül bekövetkező jogsérelem

Az Sztj. panaszolt módosítása 2014. január 1-jén lép hatályba (ide nem értve a szoros összefüggés miatt vizsgálni indítványozott rendelkezéseket). A panaszolt szabályok olyan kötelezettséget állapítanak meg, amelyeknek a közvetlenül érintett közös jogkezelő szervezetek mindenféle bírói döntés nélkül a törvényben szereplő kötelezés folytán kötelesek eleget tenni. Ennek alapján ugyanígy közvetlenül, bírói döntés nélkül következik be a jogsérelem az érintett jogosultaknál is.

A jogsérelem tehát az Szt. módosítás hatályba lépésével bekövetkezik, hiszen az érintett közös jogkezelő szervezeteknek alaptörvény-ellenes jogszabályi rendelkezéshez kell igazítaniuk támogatási politikájukat, vagy kell lemondaniuk a szociális támogatásról, és minden esetben a törvény rendelkezése alapján kell átadniuk az NKA-nak a magánmásolási díjak 25%-t.

4.2 Jogorvoslati eljárás hiánya

Az Sztj. módosítással keletkező alaptörvény-ellenes kötelezettséggel szemben az érintett jogosultak számára nem áll rendelkezésükre semmilyen jogorvoslati eszköz, hiszen az alaptörvény-ellenes jogdíjrész-átadási kötelezettség mindenféle bírósági vagy bármilyen más hatósági eljárás és aktus nélkül terheli az érintetteket. **Egy választási lehetőség nyitva áll, ez azonban a tulajdonhoz fűződő jogot sértő kényszer: dönthetnek a jogosultak egyesületi legfőbb szervük útján akként, hogy nem használnak fel jogdíjat a jogosultak érdekében. Azonban ekkor le kell mondaniuk a szociális támogatásról, és e döntés egyébként nem érinti a magánmásolási díjak 25%-nak átadását.**

Az Abtv. 26. § (2) bekezdésében meghatározott konjunktív feltételek fennállnak, hiszen az Sztj. panaszolt módosításának hatálybalépése folytán **a jogsérelem közvetlenül bekövetkezett és az alaptörvény-ellenes jogszabállyal szemben jogorvoslati lehetőség nem áll rendelkezésre.**

A jogsérelem valójában – tartalmilag - az érintett jogosultakat éri. Ezért a jelen beadványt az alaptörvény-ellenes módosítással érintett minden jogosulti csoportot képviselő jogosultak nyújtják be.

3.3 Abtv. 29. §-ában meghatározott feltételek fennállása

A jelen alkotmányjogi panasszal érintett kérdés **alapvető alkotmányjogi jelentőségű**, mivel olyan alapjogokat érint, mint a tulajdonhoz való jog és a jogállami jogbiztonság sérelme.

A fentiek alapján jelen alkotmányjogi panasz az Abtv. 29. §-ában meghatározott befogadási kritériumnak eleget tesz.

3.4 Az Abtv. 30. § (1) bekezdésében foglalt határidő megtartása

Az Sztj. panaszlott módosítását tartalmazó, a szellemi tulajdonra vonatkozó egyes törvények módosításáról szóló 2013. évi CLIX. törvényt 2013. október 7-én fogadta el az Országgyűlés, a kihirdetés napja 2013. október 17. A megsemmisíteni kért jogszabályi rendelkezések az itt írt törvény 34.§ (2) bekezdése alapján 2014. január 1-jén léptek hatályba (ide nem értve a szoros tartalmi összefüggés okán vizsgálni indítványozott rendelkezéseket).

A fentiekre tekintettel jelen alkotmányjogi panasz benyújtására az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott 180 napos határidőn belül kerül sor.

4. A SORONKÍVÜLISÉG IRÁNTI KÉRELMI INDOKAI

Kérjük, hogy a T. Alkotmánybíróság az eljárást **oron kívül** szíveskedjen lefolytatni.

Az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013. (II. 27.) AB Tü. határozat 55. § (1) bekezdése alapján a főtitkár, az előadó alkotmánybíró, a tanácsvezető kezdeményezésére, vagy saját hatáskörében az elnök elrendelheti az adott ügy gyorsított eljárásban történő, vagy soron kívüli elbírálását. A (2) bekezdés alapján a gyorsított eljárásban egyes eljárási cselekményeket jelen ügyrendben meghatározott időtartamok fele része alatt kell elvégezni.

A soronkívüliségre vonatkozó kérelmünk indokaként előadjuk, hogy a panaszlott jogszabályi rendelkezések alapján a jogdíjrészek átadását a 2013. évi beszámoló elfogadásától számított 60 napon belül kell teljesíteni. **Ezt a kötelezettséget tehát 2014. július 31.-t megelőzően teljesíteni kell.** Emellett a panaszban részletesen kifejtett visszaható hatály, és a közös jogkezelő szervezetek legfőbb szerveinek ehhez igazodó, az érintett jogosultakat terhelő döntési kötelezettsége is indokolja a sürgős elbírálást.

A fentiekből következően az ügyek ésszerű időn belüli elintézésének követelménye megkívánja a jelen eljárásban a soron kívüli határozathozatalt.

5. ADATKEZELÉSI NYILATKOZAT

Az Abtv. 52. § (5) bekezdésére tekintettel alulírott indítványozók kijelentjük, hogy a nem járulunk hozzá a panasz és a határozat előírt nyilvánosságra hozatala körében az általunk közölt személyes adataink kezeléséhez. _____

A jelen indítványunkban foglalt érvek alapján kérjük a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a támadott jogszabályi rendelkezések alaptörvény-ellenességét állapítsa meg és azt semmisítse meg.

kmft.

Tisztelettel:

Tárgy: Az Szt. 89.§ (11), (11a) és (11b) bekezdéseit, és 111/F.§-át érintő alkotmányjogi panasz

Aláírás - zeneszerző és irodalmi jogosultak

név/ neve jogi személy és érintett jogosulti minősége	lakóhely/ személy székhelye	jogi	Aláírás
---	--------------------------------	------	---------

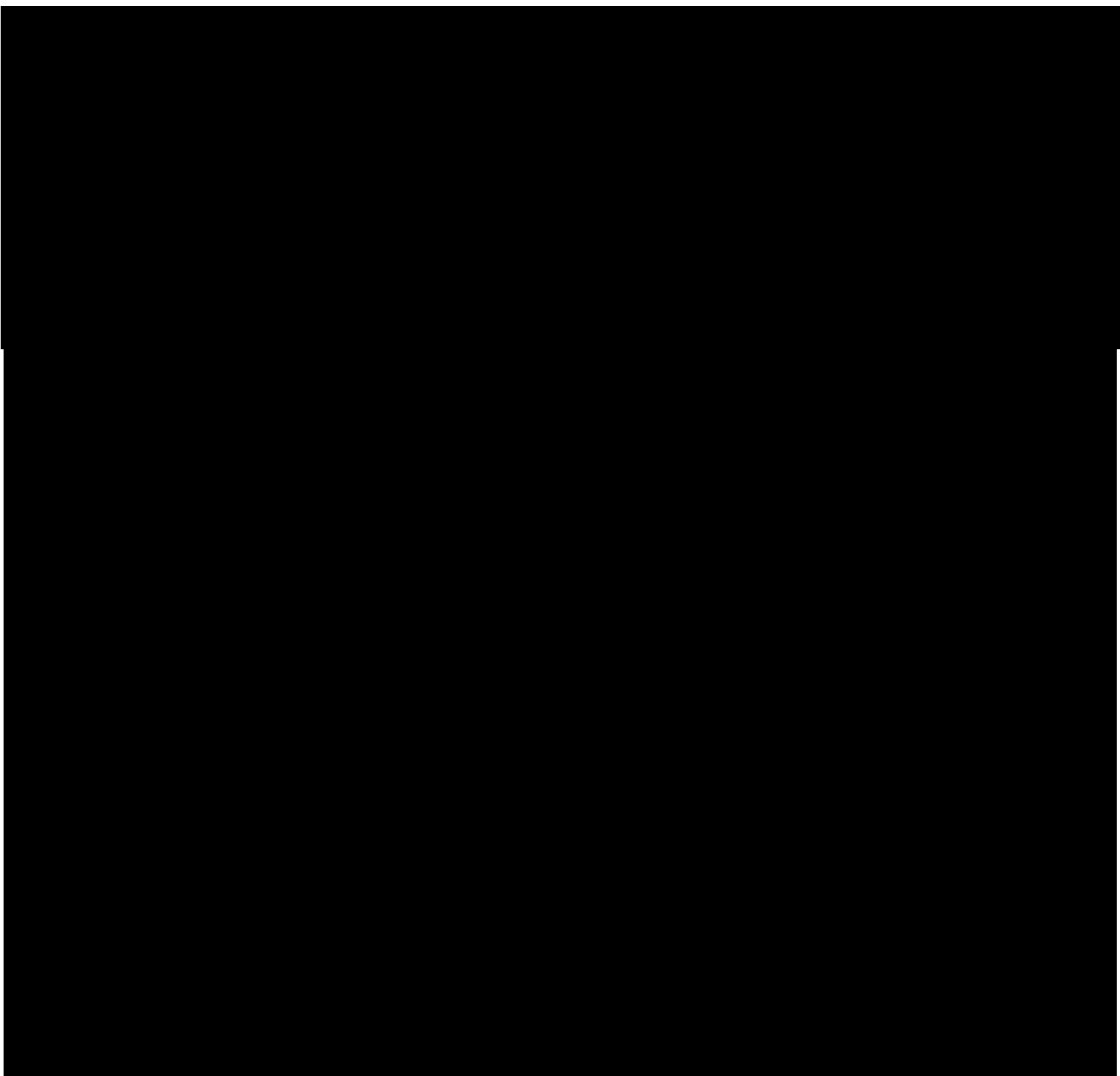

Tárgy:

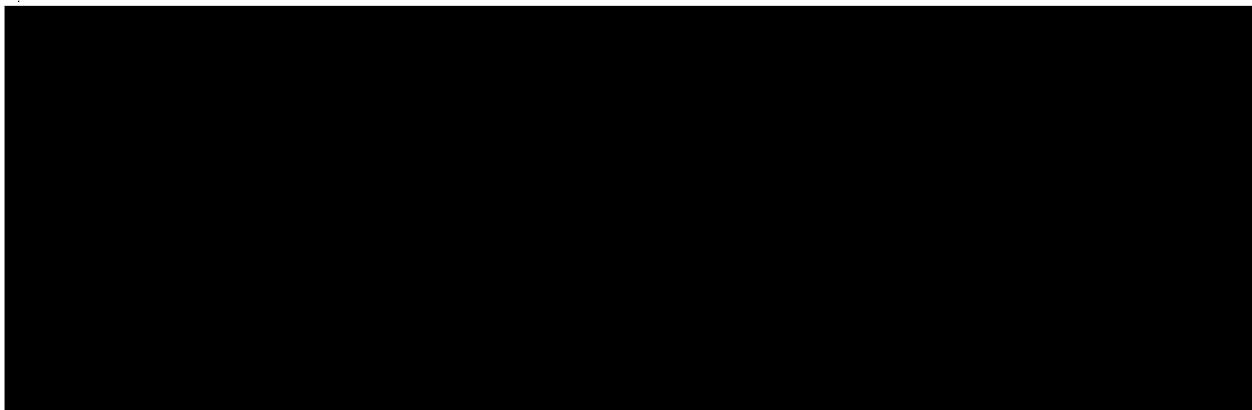
Az Szt. 89.§ (11), (11a) és (11b) bekezdéseit, és 111/F.§-át érintő alkotmányjogi panasz

Aláírás - filmszerzők és filmelőállítók

Tárgy: Az Szjt. 89.§ (11), (11a) és (11b) bekezdéseit, és 111/F.§-át érintő alkotmányjogi panasz

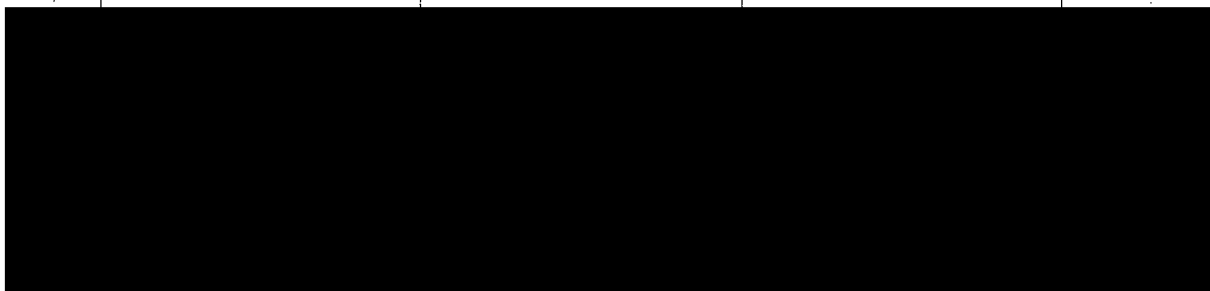
Aláírás –képzőművész

Tárgy: Az Sztj. 89.§ (11), (11a) és (11b) bekezdéseit, és 111/F.§-át érintő alkotmányjogi panasz

Aláírás – előadóművészek

név/ jogi személy neve és érintett jogosulti minősége	lakóhely/ jogi személy székhelye	Aláírás
---	-------------------------------------	---------

Tárgy: Az Sztj. 89.§ (11a) és (11b) bekezdéseit, és 111/F.§-át érintő alkotmányjogi panasz

Aláírás –hangfelvétel-előállítók

név/ jogi személy neve és érintett jogosulti minősége	lakóhely/ személy székhelye	jogi	Szervezeti képviselő neve, beosztása	Aláírás
---	--------------------------------	------	---	---------

